
FUNDACJA ETYKA W NAUCE

ORGANIZACJA POŻYTKU PUBLICZNEGO

W świetle niezbitych dowodów pozostawienie dr W. Ryniewiczowi stopnia doktora habilitowanego jest nie tylko niezgodne z prawem, lecz jest wręcz niemoralne i uwłaczające naukowcom, którzy uczciwie uzyskali ten stopień.

Kraków, 16 styczeń 2025 r.

Prof. dr hab. inż. Piotr Jedynak

JM Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego
Ul. Gołębia 21. 31-007 Kraków

SKARGA

na łamanie prawa przez pracowników i organy Uniwersytetu Jagiellońskiego

Jego Magnificencjo,

Fundacja Etyka w Nauce jest stroną w postępowaniu w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Wojciechowi Ryniewiczowi. Fundacja zarzuca Uniwersytetowi Jagiellońskiemu reprezentowanemu w tym postępowaniu przez:

- prof. Jacka Popiela – byłego Rektora UJ,
- prof. Rafała Olszaneckiego Przewodniczącego Rady Dyscypliny Nauki medyczne UJ, w postępowaniu administracyjnym,
- prof. Piotra Tuleję – Przewodniczącego Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli Akademickich, w postępowaniu dyscyplinarnym,
- prof. Monikę Florczak-Wątor Rzecznik Dyscyplinarnej UJ oraz dr hab. Sybillę Stanisławską-Kloc- biegłą, w postępowaniu dyscyplinarnym,
- **zignorowanie** naruszenia art. 225 w związku z art. 195 ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz U. z 2018 poz. 1668 ze zm.), pomimo ewidentnych dowodów na naruszenie przepisu tej ustawy przez Wojciecha Ryniewicza **poprzez 4-krotne przypisanie sobie** przez niego autorstwa istotnego fragmentu lub innych elementów cudzego utworu lub ustalenia naukowego w swoich publikacjach oraz poprzez wskazanie jednej z tych publikacji jako swojego tzw. „osiągnięcia naukowego” w postępowaniu o stopień doktora habilitowanego, co uzasadnia stwierdzenie nieważności uchwały Rady Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego z dnia 26września 2019 r. nr 7/IX/2019 o nadaniu Wojciechowi Ryniewiczowi stopnia doktora habilitowanego.
- **zignorowanie** dowodów wykazujących plagiat, kradzież własności intelektualnej, oszustwa w naukach medycznych, autoplgiaty, fabrykowanie badań naukowych, transakcję korupcyjną, co uzasadnia stwierdzenie nieważności uchwały Rady Wydziału Lekarskiego

Uniwersytetu Jagiellońskiego z dnia 26 września 2019 r. nr 7/IX/2019 o nadaniu Wojciechowi Ryniewiczowi stopnia doktora habilitowanego, która została uchwalona z rażącym naruszeniem prawa.

- **zignorowanie** naruszenia przez W. Ryniewicza art. 16 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. 2018 r. p.1668 ze zm.);
- **zignorowanie** fabrykowania przez lekarza - Habilitanta badań medycznych poprzez mnożenie liczby pacjentów, którzy jakoby uczestniczyli w badaniach. Jest to rodzaj fałszowania dokumentacji medycznej. Rada Dyscypliny Nauki medyczne Uniwersytetu Jagiellońskiego zignorowała to przestępstwo w dziedzinie nauk medycznych.

W świetle przepisów prawa oraz Akademickiego Kodeksu Wartości uchwalonego przez Senat Uniwersytetu Jagiellońskiego w 2003 r., umorzenie postępowania dyscyplinarnego oraz w postępowaniu administracyjnym odmowa stwierdzenia nieważności uchwały o nadaniu Wojciechowi Ryniewiczowi stopnia doktora habilitowanego mogą być odczytywane jako dowód degeneracji moralnej środowiska akademickiego UJ w okresie dwudziestu lat, od czasu uchwalenia przez Senat UJ Kodeksu Wartości Akademickich.

Akademicki Kodeks Wartości. Uchwała Senatu UJ 2003.

Pkt. 8 Jakikolwiek uchybienie zasadzie samodzielności stanowi pogwałcenie fundamentalnych reguł i idei posłannictwa nauki, musi tedy być uznane za szczególnie godną potępienia postawę etyczną członka społeczności akademickiej, zarazem też stanowiąc ciężkie naruszenie prawa. Dotyczy to przede wszystkim jawnych plagiatów, czyli kradzieży cudzych owoców pracy, ale także innych, bardziej wyrafinowanych form żerowania na dorobku innych, w postaci kryptoplagiatów (posługiwania się cudzymi myślami, pomysłami i kategoriami bez podania źródeł) oraz bezceremonialnego dopisywania się do rezultatów cudzej pracy lub sugerowania wyższego od faktycznego stopnia udziału współautorskiego, także autoplagiatów (wielokrotnego sprzedawania tych samych produktów).

Kodeks Etyczny Polskiej Akademii Nauk

Zaofiarowanie nieuzasadnionego współautorstwa czy odstąpienie autorstwa pracy naukowej innej osobie, przyjęcie odstąpionego autorstwa, a zwłaszcza żądanie odstąpienia autorstwa są niedopuszczalne. Tylko rzeczywisty autor dzieła ma prawo figurować jako taki i prawo to jest niezbywalne. Tylko rzeczywisty udział twórczy uzasadnia wystąpienie w roli autora pracy naukowej.

Postanowienie Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli Akademickich z dnia 4 lipca 2024 r. o utrzymaniu w mocy zaskarżonego przez Fundację Etyka w Nauce postanowienia prof. M. Florczak-Wątor Rzecznik UJ o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego w sprawie dr W. Ryniewicza doręczono Fundacji w dniu 13 stycznia 2025 r., po pół roku od daty podjęcia postanowienia. To jest czwarty przypadek wielomiesięcznej zwłoki w wysłaniu pism istotnych w postępowaniu w sprawie unieważnienia decyzji o nadaniu stopnia doktora habilitowanego Wojciechowi Ryniewiczowi, w którym Fundacja jest stroną.

W naszym przekonaniu jest to świadome działanie władz i instytucji UJ w celu spowodowania przewlekłości postępowania w sprawie patologicznego awansu dr Wojciecha Ryniewicza w UJ, co potwierdzają chybione próby ogłoszenia przedawnienia sprawy. Od początku tego postępowania Fundacja Etyka w Nauce natrafia na uporczywy sprzeciw Uniwersytetu Jagiellońskiego, w którym wykorzystuje się kłamstwa i inne nieuczciwości przeciwstawiane ewidentnym dowodom przedstawionym przez Fundację, które świadczą jednoznacznie o przestępczym charakterze jego postępowania habilitacyjnego.

1. Kradzież własności intelektualnej w publikacji 3 z tzw. „osiągnięcia naukowego”.

Żadna z trzech osób figurujących jako autorzy publikacji 3 „osiągnięcia naukowego” zgłoszonego do habilitacji W. Ryniewicza nie miała wiedzy ani umiejętności ani też dostępu do aparatury, aby badania zawarte w tej publikacji wykonać i zinterpretować. Wyniki badań stanowiące istotę publikacji 3 są własnością intelektualną naukowców specjalistów w dziedzinie badania materiałów, których nazwisk Figuranci nie ujawnili, podstawiając swoje, w tym Wojciecha Ryniewicza.

Anna Ryniewicz, Łukasz Bojko, Wojciech Ryniewicz, Microstructural and micromechanical tests of titanium biomaterials intended for prosthetic reconstructions, Acta of Bioengineering and Biomechanics (Wydział Mechaniczny P. Wr.), 2016 : Vol. 18, nr 1, s. 111-118, ISSN: 1509-409X.

Autorem badań właściwości mikro/nanoskopowych materiałów metodą Olivera-Pharra oraz ich opracowania, które są zamieszczone w tej publikacji, jest **prof. AGH dr hab. inż. Marcin Kot**. Wykonał te badania w Laboratorium Tribologii i Inżynierii Powierzchni AGH na unikalnej aparaturze Micro Combi Tester (rozdzielczość ,03nm) zakupionej w Centre Suisse d' Electronique et de Microtechnique , przy użyciu której te badania zostały wykonane. Rektor UJ i Rada Dyscypliny Nauki medyczne UJ знаła ten fakt, [Załącznik 2], a ponadto RDNmed UJ kontaktowała się w sprawie autorstwa tych badań telefonicznie z M. Kotem, który potwierdził, że to on wykonał badania i opracowania, które bez jego wiedzy i zgody zostały opublikowane i wskazane przez W. Ryniewicza jako jego „osiągnięcie naukowe”. Na prośbę Fundacji M. Kot napisał oświadczenie w tej sprawie, gdzie jednoznacznie stwierdza, że wykonał te badania i nikt się z nim nie kontaktował w sprawie ich opublikowania. W. Ryniewicz po prostu je ukradł i umieścił w swoim

osiągnięciu habilitacyjnym, pomimo, że nie miał żadnego udziału w tych trudnych i wymagających najwyższych kwalifikacji badaniach.

Autorem badań mikrostrukturalnych zamieszczonych w publikacji 3 jest **dr inż. Rafał Bogucki** z Katedry Inżynierii Materiałowej, Zakład Technologii Materiałów Wydziału Inżynierii Materiałowej i Fizyki Politechniki Krakowskiej, co jest potwierdzone w aktach. Jak to wynika z dokumentów nie wiedział o tej publikacji ani też nie wyraził zgody na opublikowanie wyników swoich badań w tej publikacji. Oświadczenia dr Boguckiego w tej sprawie, poświadczone przez Dziekana są w aktach: „O przygotowaniach i publikacji artykułu... nie zostałem poinformowany.”

Jest to ewidentny i udowodniony przypadek naruszenia art. 225 w związku z art. 195 ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. dz.U z 2023 poz.742 ze zm.): W przypadku gdy osoba ubiegająca się o stopień doktora przypisała sobie autorstwo istotnego fragmentu lub innych elementów cudzego utworu lub ustalenia naukowego, podmiot doktoryzujący stwierdza nieważność decyzji o nadaniu stopnia.

2. Korupcyjna transakcja

Transakcja korupcyjna jakoby zawarta pomiędzy trzema okradzionymi badaczami a jakimiś „nami” jest kolejnym dowodem degeneracji moralnej środowiska akademickiego.

„ stwierdzenie przez dr hab. Kota, dr Pałki, dr Bogucki, że nie mają żadnych zastrzeżeń do naszej współpracy, nie czują się oszukani, okradzeni, że zamierzają ją kontynuować na dotychczasowych zasadach, co nie pozwala na podtrzymanie zarzutu „kradzieży własności intelektualnej”,

Trzem badaczom okradzionym przez W. Ryniewicza z wyników swoich badań, które on zgłosił nawet jako „osiągnięcie habilitacyjne”, w zamian za uznanie że kradzieży nie było obiecano nowe zlecenia, czyli pieniądze i punkty za publikacje do rozliczenia się z uczelnią z pracy naukowej. Już sam fakt złożenia takiej oferty (przez UJ?) jest dowodem na dokonanie kradzieży przez W. Ryniewicza wyników badań, bo za co obiecano te korzyści? To jest próba zatarcia tej kradzieży poprzez transakcję korupcyjną. Odmowa ze strony okradzonego badacza może mieć daleko idące i poważne skutki, nawet wyrzucenie z nurtu badań naukowych, utracenie habilitacji itp. Przypadki odwetu profesorów na adiunktach za ujawnienie prawdy były głośne, np. sprawa prof. R. Tadeusiewicza vs prof. P. Idziak, sprawa R. Rudka, Gang wyższej inteligencji - Polityka). Z wielu znanych przypadków wynika, że taka propozycja ma w tle szantaż: „jeżeli nie zgodzisz się to będziesz „utrącony” w awansach i konkursach grantowych.

Przestępcza i niemoralna jest już sama ta oferta, kupczenie prawami autorskimi do wyników badań naukowych dla zdobycia nienależnego awansu. W świetle postanowień Akademickiego Kodeksu Wartości (Senat UJ 2003), takim kupczeniem jest oferta złożona przez (UJ?): „*Wprawdzie*

zostałeś okradziony z wyników Twoich badań, które W. Ryniewicz sobie przywłaszczył jako swoje „osiągnięcie naukowe” i dzięki Twoim badaniom uzyskał stopień doktora habilitowanego o czym wiemy, ale może umówimy się, że TY nie będziesz miał oficjalnie żadnych zastrzeżeń do naszej współpracy, będziesz mówił, że nie czujesz się oszukany, okradziony, to my (kto to jest MY?) za tą przysługę zapłacimy Ci w następnych zleceniach (będziemy kontynuować współpracę).”

Oczywistym jest, że badacze z Krakowa nie mogą wyrzekać się współpracy z UJ, jednak nie powinni współpracować z osobami zdeprawowanymi.

Trzech okradzionych autorów badań naukowych sprytnie wsadzono do jednego worka nie podając, który z nich przystał na tą kuriozalną korupcyjną ofertę. Według rozeznania Fundacji takim serwilistą mógł okazać się dr Paweł Pałka, chociaż jest możliwe, że w tej publikacji nie ma jego zdjęć. Dr hab. Marcin Kot i dr Rafał Bogucki złożyli oświadczenia, że W. Ryniewicz nawet ich nie poinformował o zamiarze publikowania ich osiągnięć naukowych jako swoich. Przywłaszczenie sobie po cichu cudzej własności to jest kradzież. W. Ryniewicz przywłaszczył sobie wyniki ich badań do publikacji, które wskazał jako swoje osiągnięcie habilitacyjne i jako dorobek naukowy. Te fakty są istotnym dowodem w sprawie naruszenia art. 225 w związku z art. 195 ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. dz.U z 2018 poz. 1668 ze zm.).

3. Kolejny bulwersujący przypadek kradzieży własności intelektualnej

W. Ryniewicz umieścił w wykazie swojego dorobku naukowego do habilitacji wyniki badań dotyczące zaburzeń genetycznych rozwoju zębów ludzkich:

Aneta Wieczorek, Jolanta Loster, Wojciech Ryniewicz, Anna M. Ryniewicz.: “Dentinogenesis imperfect - hardness and Young modulus of teeth”, Acta of Bioengineering and Biomechanics, Wydział Mechaniczny Politechniki Wrocławskiej. Vol 13, Nr. 3, 2013.

Wyniki badań właściwości mikro/Nano-mechanicznych zębów ludzkich, które stanowią istotę tej publikacji i całą jej treść naukową (hardness, Young Modulus), opracowanie metodyki i wyników badań oraz analiza właściwości zębów i wnioski są własnością intelektualną prof. AGH dr hab. inż. Marcina Kota, znanego specjalisty w dziedzinie badania właściwości materiałów metodą Oliviera-Pharra, w skali mikro- i nanoskopowej, w tym biomateriałów. Złożył oświadczenie w tej sprawie. W tej publikacji nie ma żadnych wyników badań Wojciecha Ryniewicza. Jest to kolejny ewidentny i udowodniony przypadek naruszenia przez W. Ryniewicza art. 225 w związku z art. 195 ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. dz.U z 2023 poz.742 ze zm.). Wniosek: podmiot doktoryzujący stwierdza nieważność decyzji o nadaniu stopnia.

Oszustwo naukowe w tej publikacji wskazanej jako dorobek naukowy do postępowania habilitacyjnego W. Ryniewicza polega na fabrykowaniu badań, czyli sztucznym zawyżeniu

liczebności próby pacjentów w celu stworzenie pozoru istotności statystycznej wyników badań – bardzo ważnej w badaniach medycznych. Zarzuty w tej sprawie odpierano twierdząc jakoby większość badań do tego artykułu zostało wykonanych przez firmę Anton Paar, która jednak zaprzeczyła jakoby wykonała takie badania. W publikacji nie ma nazwy tej firmy ani wzmianki o tym, że badania były wykonane na dwóch różnych instrumentach. Jedyne badania, dwóch zębów ludzkich wykonał dr hab. Marcin Kot, prof. AGH, co zostało już uprzednio opisane. Fabrykowanie przez lekarza badań medycznych poprzez mnożenie liczby pacjentów, którzy jakoby uczestniczyli w badaniach jest to rodzaj **falszowania dokumentacji medycznej** co podlega karze zgodnie z przepisami **kodeksu karnego**. Uniwersytet Jagielloński zignorował to przestępstwo w dziedzinie nauk medycznych.

4. Plagiat pracy magisterskiej studenta AGH Pawła S.

Uniwersytet Jagielloński przyzwolił i akceptował przypisanie sobie przez Wojciecha Ryniewicza autorstwa istotnego fragmentu lub innych elementów pracy magisterskiej studenta AGH Pawła S. Fundacja Etyka w Nauce zarzuca Uniwersytetowi dołożenie wszelkich starań, aby oddalić od Wojciecha Ryniewicza zarzut popełnienia ewidentnego przestępstwa naruszenia art. 225 w związku z art. 195 ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. dz.U z 2023 poz.742 ze, zm.), który w dwóch publikacjach wykazanych jako swój dorobek naukowy w postępowaniu habilitacyjnym przypisał sobie autorstwo istotnego fragmentu oraz innych elementów pracy magisterskiej Pawła S..

Ryniewicz A.M., Ryniewicz W.: Badania wytrzymałościowe i tribologiczne tytanu przeznaczonego do wykonawstwa stałych uzupełnień protetycznych. „Implantoprotetyka”, tom IX, nr I(30), 2008, s. 42-47.

Ryniewicz A.M., Ryniewicz W.: The Estimation of Selected Properties of Titanium to Performance of Prosthetic Restorations in CAD/CAM. „Polish Journal of Environmental Studies”, Vol. 16, No. 6C, 2007, p. 348-353.

5. Opinia biegłej dr hab. Sybilli Stanisławskiej-Kloc w sprawie plagiatu pracy magisterskiej

Fundacja stwierdziła, że opinia biegłej dr hab. Sybilli Stanisławskiej-Kloc w sprawie plagiatu pracy magisterskiej Pawła S. jest to fałszywa opinia, w której biegła z góry i bezpodstawnie przypisała promotorowi wykonanie badań do pracy Pawła S., a jemu tylko wykonanie obrazków. Jest to łgarstwa wymyślane w UJ na użytek obrony tezy, że W. Ryniewicz nie popełnił plagiatu, a nienależną mu habilitację powinien zachować.

Fundacja wniosła do Prokuratury Rejonowej Kraków - Śródmieście Zachód, dn. 8 XII 2023 r. zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa w opinii biegłej, gdyż w świetle niezbitych dowodów, w tym pracy magisterskiej Pawła S., badania do swojej pracy wykonał osobiście sam autor. Prokuratura w odpowiedzi wyjaśniła, że biegła dr Stanisławska-Kloc nie mogła napisać obiektywnej opinii w sprawie plagiatu, gdyż zabroniła jej tego prof. Monika Florczak-Wątor,

Rzecznik UJ, która tak sprytnie napisała zlecenie wykonania opinii, że dozwoliła biegłej na napisanie opinii jedynie o obrazkach z tej pracy magisterskiej. To jest skandaliczne traktowanie przez Rzecznik źródłowego i najważniejszego dowodu w sprawie splagiatowanie przez W. Ryniewicza tej właśnie pracy magisterskiej. Jest to osoba, która prowadzi postępowanie dyscyplinarne w sprawie W. Ryniewicza w sposób skrajnie stronniczy i nieuczciwy. Oparła postępowanie w sprawie plagiatu na kłamstwach osób, którym władze AGH udowodniły, że są niewiarygodne (m.in. wielokrotne fałszowanie dokumentów, fałszywe oświadczenia w sprawie praw autorskich, wyłudzenie publicznych pieniędzy i inne., [Pismo Komisji Etyki AGH z 2019 r. w aktach oraz recenzje w przewodzie habilitacyjnym]).

W celu oddalenia od Wojciecha Ryniewicza zarzutu popełnienia plagiatu prof. Monika Florczak-Wątor, **Rzecznik UJ oskarżyła mgr inż. Pawła S. o wielokrotne kłamstwa** w swojej pracy magisterskiej, w tym podpisanie fałszywego oświadczenia złożonego pod odpowiedzialnością karną, gdzie napisał zgodnie z prawdą, że samodzielnie wykonał całe badania do swojej pracy. Rzecznik twierdzi, że wszystkie badania wykonała inna osoba, a czyli że Paweł S. pisząc pracę magisterską wielokrotnie skłamał.

Fałszywe jest zdanie: „przygotowując pracę magisterską prowadził badania pod opieką i we współdziałaniu z promotorem” to jest mataczenie typowe dla Rzecznik UJ. Z definicji: Praca magisterska polega na **samodzielnym rozwiązaniu zadania** w ramach jednej lub kilku dyscyplin naukowych zgodnych z kierunkiem studiów autora pracy. W AGH samodzielność wykonania pracy dyplomowej przez przyszłych magistrów inżynierów jest rygorystycznie przestrzegana. W materiale dowodowym nie ma żadnego dowodu o „opiece” A. Ryniewicz nad dorosłym mężczyzną, doświadczonym technikiem mechanikiem, który po jednym pokazie wykonywał te proste testy ścieralności tak samo dobrze jak A. Ryniewicz lub lepiej oraz tak jak to robiło dziesiątki innych osób, w tym wielu studentów przed nim. To jest prosta maszyna i proste badania. P. Szlemp nie sprzeciwia się stwierdzeniom, takim na wyrost i wmawianym mu, że ten pierwszy pokaz instruktażowy testu wykonała promotorka a on obserwował. Jednak taki pokaz nie oznacza nabycia praw autorskich do wyników całych badań do pracy magisterskiej, jak to fałszywie przedstawiają prof. Monika Florczak-Wątor i dr hab. Sybilla Stanisławska-Kloc.

Odsyłamy do Załącznika 2, Rozdziału III pt.: Kłamstwa i nierzetelności w sprawie plagiatu pracy magisterskiej, strony 11-27, pisma do Rektora UJ i RDNmed UJ „Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Rady Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego z 26 września, 2019 r. w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Wojciechowi Ryniewiczowi” z dnia 17 lutego 2024 r.

6. Oszustwo naukowe. Fałszywe modelowanie MES układu stomatognatycznego

Fundacja składa zarzut, że Rada Dyscypliny Nauki medyczne UJ i Uczelniana Komisja Dyscyplinarna nie doprowadziły do powołania biegłych w sprawie najpoważniejszych

nieuczciwości naukowych, to jest oszustw w naukach medycznych w publikacjach „habilitacyjnych” 1 i 2. Fundacja Etyka w Nauce od 2021 r. domagała się powołania biegłych. Monity w tej sprawie Fundacja kierowała także do prof. Moniki Florczak-Wątor - Rzecznik Dyscyplinarnej UJ. Wszystkie próby wywarcia nacisku na osoby i organy zaangażowane w sprawę W. Ryniewicza, w celu uzyskania dowodów na popełnienie przez niego oszustw naukowych w dziedzinie nauk medycznych okazały się bezowocne. Ogromna skala oszustw w nauce powinna zmusić UJ do zwalczania tego zjawiska wypaczającego sens uprawiania nauki oraz niszczącego korzyści, które z nauki powiano uzyskiwać społeczeństwo łożąc na naukę.

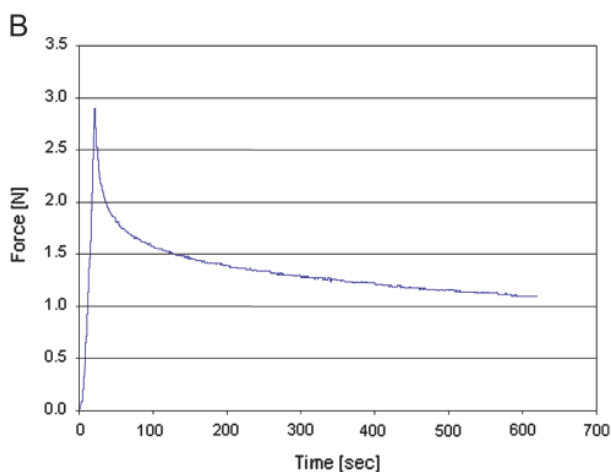
7. Ekspertyza w sprawie modelowania MES w publikacjach 1 i 2

W wyniku odmowy zarówno przez UJ jak i RDN zlecenia ekspertyzy, Fundacja Etyka w Nauce wykonała ekspertyzę dotyczącą modelowania metodą elementów skończonych, przedstawioną w publikacjach 1 i 2 „osiągnięć naukowych” W. Ryniewicza. Ekspertyza jest wykonana na gruncie mechaniki ciała stałego oraz analizy stanu wiedzy w tamtym okresie, gdy te publikacje były tworzone. Nie zawiera odwołań do przepisów prawa, oprócz wniosku, że Wojciech Ryniewicz świadomie i celowo popełnił oszustwo. Dlatego w tym piśmie przytaczamy tylko ilustracje wiskoelastyczności i nieliniowości PLD, które W. Ryniewicz zataił w publikacji 1 i 2. oraz wniosek końcowy, odsyłając do pełnego tekstu ekspertyzy w Załączniku 2 rozdz. IV, str. 28-38.

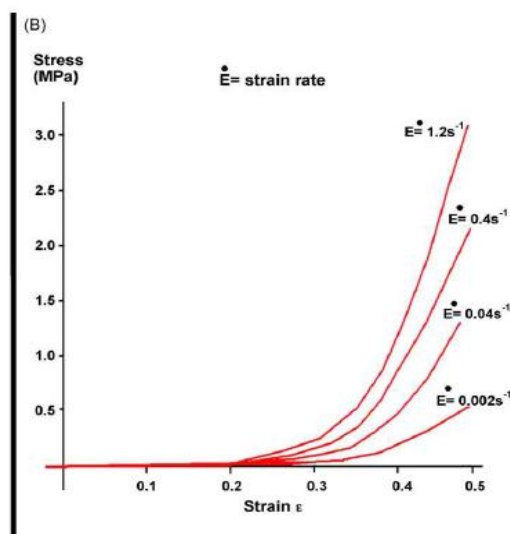
IV. Falszywe modelowanie MES układu stomatognatycznego

4.5. Wiskoelastyczność PDL

Prezentowane w literaturze od lat dziewięćdziesiątych wyniki badań i modelowania właściwości PDL świadczą o silnych wiskoelastycznych i nieliniowych charakterystykach ożębnej, ilustrowane są poniższymi wykresami przytoczonymi z literatury.

*European Journal of Orthodontics, Volume 36, 1
2014, Pages 9–15*

Dental Materials Journal 2008; 27(4): 485 —498

Nonlinear curve fitting

Only finite strain viscoelastic behavior can fit the nonlinear curve well, as shown in Fig. 3. The nonlinear load displacement characteristic of tooth movement is due to the different behavior of PDL under different loading

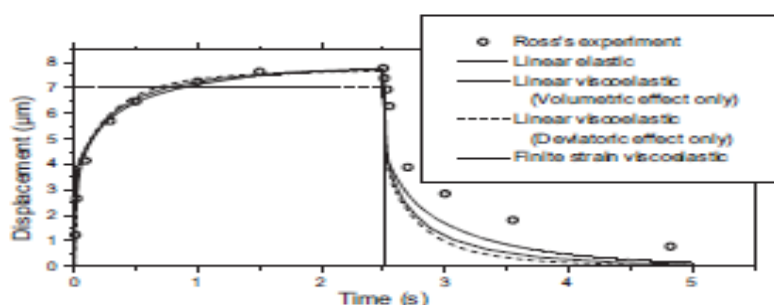

Figure 2 Curve fitting of the creep test data.

Journal of Dental Science 2013, 8, 121 – 128

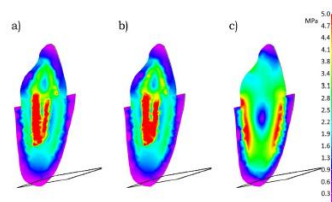
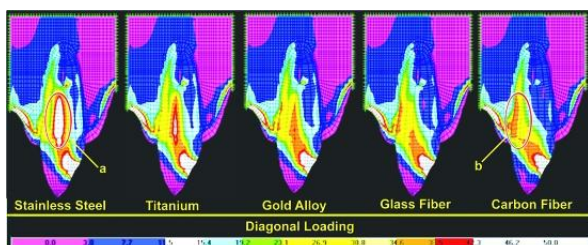

Fig. 6. The distributions of stresses in the sagittal section in teeth strengthened with posts: a) metal custom post (CoCr), b) zirconium custom post (ZrO₂), c) fibreglass standard post (FRC).

European Journal of Dentistry. 2007 Apr; 1(2): 67–71.

4.8. Wniosek dotyczący modelowania MES

W dwóch 1 i 2 z pięciu publikacji wskazanych przez W. Ryniewicza jako jego osiągnięcie naukowe jest modelowanie MES i wyniki obliczenia naprężeń odkształceń i przemieszczeń w układzie stomatognatycznym:

Ryniewicz Wojciech, Ryniewicz Anna M., Madej Tomasz, Wiśniewska Grażyna: Strength estimation of teeth reinforced with different types of post systems, *Engineering Transactions*, 2017, vol. 65, nr 1. Instytut Podstawowych Problemów Techniki, Warszawa.

Ryniewicz Wojciech, Ryniewicz Anna M., Bojko Łukasz, Pełka Piotr, Filipek Jolanta, Williams Stephen, Loster Bartłomiej W: Three-dimensional finite element simulation of intrusion of the maxillary central incisor, *Biocybern. Biomed.* Instytut M. Nałęcz PAN, Warszawa., 2016, vol. 36, nr 2, s. 385- 390,

Stan wiedzy po 2005 roku na temat wyznaczania rozkładu naprężeń i odkształceń w układzie stomatognatycznym przy użyciu metody elementów skończonych, w tym cytowane w jego publikacjach pozycje literatury, uprawniają do postawienia Wojciechowi Ryniewiczowi zarzutu, że w swoich dwóch publikacjach oznaczonych jako 1 i 2, wskazanych jako tzw. „osiągnięcie naukowe” na miarę habilitacji, świadomie dokonał oszustwa poprzez opublikowanie wyników

swoich obliczeń bez poinformowania czytelnika, że przedstawione dane liczbowe i obrazy nie odnoszą się do rzeczywistego układu stomatognatycznego, gdyż do obliczeń wprowadził fałszywe charakterystyki materiałowe. Nie poinformował czytelnika, że zamieszczone tam wyniki obliczeń komputerowych w postaci danych liczbowych oraz pól naprężeń i odkształceń są fikcją, z wartości naprężeń rzeczywistych mogą być wyższe nawet o 240%. Naruszeniem prawa i etyki lekarskiej było zalecenie tych wyników badań do praktyki klinicznej.

Publikacje 1 i 2 zgłoszone przez W. Ryniewicza do przewodu habilitacyjnego jako tzw. „osiągnięcie naukowe”, tylko dwie które wydały się być zbliżone do tematu habilitacji, na których podstawie Rada Wydziału Lekarskiego CM UJ ustaliła istotne okoliczności faktyczne nadania W. Ryniewiczowi stopnia doktora habilitowanego, okazały się fałszywe.

KONIEC cytatu rozdziału IV z Załącznika 2, gdzie jest opinia w sprawie modelowania MES.

- **Fundacja oskarża władze Uniwersytetu Jagielińskiego** o zignorowanie naruszenia przez W. Ryniewicza art. 16 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2018 r. p.1668 ze zm.), co uczynił składając w dniu 18 kwietnia 2019 r. wniosek do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauki medycznej, w dyscyplinie **stomatologia** w pełni świadom, że żadna ze wskazanych przez niego 5 publikacji ani też wszystkie łącznie **nie tylko nie wniosły znacznego wkładu, lecz nawet nie wniosły żadnego wkładu** ani w rozwój stomatologii ani w rozwój żadnej innej dyscypliny nauk medycznych, co zostało udowodnione przez Fundację Etyka w Nauce i przedstawione w artykule konferencyjnym [Zał. 1] i w piśmie do Rektora UJ i Rady Dyscypliny Nauki medyczne UJ [Zał.2].

Art. 16 ust. 1 i ust.2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2017 r. p.1789 ze zm.) stanowi:

1. Do postępowania habilitacyjnego może zostać dopuszczona osoba, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe lub artystyczne, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące **znacznym wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej**...,

2. Osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1, może stanowić cykl publikacji powiązanych tematycznie,

W następstwie patologicznego przewodu habilitacyjnego, z nierzetelnymi recenzjami i stronniczą komisją habilitacyjną, Rada Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego, w dniu 26 września, 2019 r. uchwałą nr 7/IX, 2019 r. nadała Wojciechowi Ryniewiczowi stopień doktora habilitowanego.

Naruszenie art. 16 ust.1. przywołanej ustawy

Wojciech Ryniewicz naruszył ww. ustawę składając w dniu 18 kwietnia 2019 r. wniosek do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauki medyczne, w dyscyplinie stomatologia w pełni świadom, że żadna ze wskazanych przez niego 5 publikacji ani też wszystkie łącznie nie tylko nie wniosły znacznego wkładu, lecz nawet nie wniosły **żadnego wkładu ani w rozwój stomatologii** ani w rozwój żadnej innej dyscypliny nauk medycznych. Żadna ze wskazanych publikacji nie ukazała się w czasopiśmie stomatologicznym ani innym medycznym, co można wyjaśnić zbyt niskim poziomem naukowym tych publikacji w ocenie redakcji czasopism stomatologicznych. Żadna nawet nie trafiła do środowiska stomatologów, a co dopiero mówić o wniesieniu znacznego wkładu do tej dyscypliny naukowej, jak tego wymaga ustawa. Wszystkie publikacje wskazane przez W. Ryniewicza, jako jego osiągnięcia naukowe napisała jego matka dr Anna Ryniewicz przy wsparciu swoich asystentów z AGH. Nie jest możliwe obiektywne określenie wkładu W. Ryniewicza w tworzenie tych publikacji. Możliwe, że był marginalny.

Na krótko przed upływem terminu obowiązywania tzw. „Trybu 2011” w postępowaniu habilitacyjnym, który umożliwiał zaoczne uzyskanie stopnia doktora habilitowanego, Państwo Anna i Wojciech Ryniewicz, pracownicy CM UJ, zebrali pięć przypadkowych publikacji napisanych przez Annę Ryniewicz przy udziale jej asystentów z Akademii Górniczo-Hutniczej i złożyli wniosek o wszczęcie postępowania habilitacyjnego, świadomi możliwej silnej protekcji. Fundacja Etyka w Nauce opisała w artykule konferencyjnym to bulwersujące postępowanie habilitacyjnez naruszeniem prawa, ze zjawiskami patologicznymi urągającymi wszelkim standardom obowiązującym w nauce, łamiącym zasady etyki i dobre obyczaje w nauce.[Załącznik 1]. Fundacja wykazała, że każda rzetelna recenzja „osiągnięć naukowych” dr Wojciecha Ryniewicza powinna być zakończona konkluzją, że Wojciech Ryniewicz nie spełnia kryteriów ustawowych do uzyskania stopnia doktora habilitowanego. Stan wiedzy stomatologicznej sprzed kilkunastu - dwudziestu lat, prezentowany w renomowanych czasopismach uzasadnia taką konkluzję. Uniwersytet Jagielloński powinien czynić starania o pozyskanie wybitnych a nie miernych uczonych na stanowiska samodzielnych pracowników naukowych. To może stworzyć w przyszłości szansę Uniwersytetowi Jagiellońskiemu na pozycję w czwartej setce w rankingach uniwersytetów. Nie jest oczywiste, dlaczego Recenzenci nie zauważyli ewidentnych wad, oszustw naukowych i braku „znacznego wkładu w rozwój stomatologii” w osiągnięciach naukowych W. Ryniewicza, jak tego wymaga ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2017 r. p.1789 ze zm.). Możliwe, że duży wpływ miała osoba nestora stomatologii polskiej, na co wskazała mimochodem dr A. Ryniewicz.

Recenzenci nie odpowiedzieli na oczywiste pytania, wynikające wprost z tej ustawy:

- Co stanowi znaczny wkład dr W. Ryniewicza w rozwój stomatologii?
- Jakie jest jego osiągnięcie naukowe, nieznane wcześniej w stomatologii światowej? Czyje osiągnięcia naukowe zostały przedstawione Recenzentom do oceny?
- Jaką można mieć pewność, że przedstawione zostały osiągnięcia Habilitanta, a nie jego matki dr Anny Ryniewicz i jej asystentów z AGH, dr Tomasza Madeja i dr Łukasza Bojko?

Wszystkim wymienionym osobom udowodniono kłamstwa, fałszowanie dokumentów, wyłudzenie publicznych pieniędzy. Ich oświadczenia nie są wiarygodne.

Recenzenci prof. E. Rokita, prof. T. Sierpińska postawili W. Ryniewiczowi silne i konkretne zarzuty: nieuczciwości, zawłaszczania cudzej pracy zapóźnienia w badaniach o 20 lat i więcej (prof. Rokita, prof. Dejak). Oznacza to, że publikacje W. Ryniewicza nie wprowadziły do stomatologii niczego, co nie byłoby znane od 20 lat.

Prof. Rokita zauważa „...wątpliwego sensu tych badań, „ mają ograniczoną wartość kliniczną” „opisana metodyka... jest stosowana od kilkadziesiąt lat”, „...korzyści bardzo problematyczne”, „otwarte pytanie o sens tego typu aktywności?” „urządzenia do wytwarzania przyrostowego są stosowane od bardzo wielu lat”, „traktowanie technologii cyfrowych jak pola badań naukowych (patrz publ3) jest nieuprawnione”.

Recenzje prof. T. Sierpińskiej i prof. B. Dejak nie przedstawiają oceny osiągnięć W. Ryniewicza na tle stanu stomatologii światowej, tylko opisy co zrobiła jego ekipa z AGH i między innymi dlatego nie można ich uznać za rzetelne i wiarygodne.

Możliwe wyjaśnienie pozytywnych recenzji pomimo żadnego wkładu publikacji W. Ryniewicza w rozwój stomatologii, mimochodem naświetliła pani Anna Ryniewicz, przytaczając nazwisko prof. Stanisława Majewskiego: „...w 2003 roku zostałam poproszona przez p. prof. S. Majewskiego Kierownika Katedry Protetyki Stomatologicznej CM UJ, Dyrektora Instytutu Stomatologii, a równocześnie Konsultanta Krajowego ds. Protetyki Stomatologicznej, do organizacji i prowadzenia na Kierunku LekarskoDentystycznym przedmiotu Materiałoznawstwo... „.

Dlaczego prof. S. Majewski zatrudnił ją w swoim Instytucie (także jej syna i synową) do prowadzenia tego przedmiotu, absolwentkę Wydziału Maszyn Górniczych i Hutniczych AGH bez elementarnych kwalifikacji? Prof. S. Majewski jest nestorem stomatologii polskiej, powszechnie znanym w środowisku, także z licznych konferencji. Zapewne jest osobą wpływową. Był promotorem doktoratu W. Ryniewicza.

b) Naruszenie art. 16 ust. 2 przywołanej ustawy

Wojciech Ryniewicz naruszył art.16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, który stanowi:

2. Osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1, może stanowić cykl publikacji powiązanych tematycznie.

W dniu 18 kwietnia 2019 r. dr Wojciech Ryniewicz złożył wniosek do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauki medycznej, w dyscyplinie stomatologia, wskazując 5 publikacji jako swoje osiągnięcie naukowe, w tym publikację 3 (Habilitant na ostatnim miejscu, przed nim asystent z AGH,):

Anna Ryniewicz, Łukasz Bojko, Wojciech Ryniewicz, Microstructural and micromechanical tests of titanium biomaterials intended for prosthetic reconstructions, Acta of Bioengineering and Biomechanics, Wydział Mechaniczny Politechniki Wrocławskiej, 2016 : Vol. 18, nr 1, s. 111-118, il., bibliogr. 24 poz.p-ISSN:1509-409X

W. Ryniewicz nie mógł nie zdawać sobie sprawy z oczywistego faktu, że ta publikacja nie ma nic wspólnego z podanym przez niego do Centralnej Komisji: **jednotematycznym cyklem** pt.: „*Zastosowanie technologii cyfrowych w projektowaniu, wytwarzaniu i kontroli jakości uzupełnień do rehabilitacji układu stomatognatycznego*”.

Pan prof. Eugeniusz Rokita w swojej recenzji napisał: „*Pragnę także podkreślić, że publikacja 3 posiada zupełnie odmienny charakter od pozostałych prac wchodzących w skład dokonania naukowego. Dodatkowo, w mojej ocenie nie koreluje ona z tytułem osiągnięcia naukowego. Publikacja dotyczy badań materiałowych...*”. „*Uważam, że w tym przypadku traktowanie technologii cyfrowych jako pola badań naukowych jest nieuprawnione*”.

Publikacja 3 nie ma nic wspólnego z tematem habilitacji, co wskazuje na fakt, że W. Ryniewicz nie miał nawet pięciu publikacji z tematyki „technologie cyfrowe”, w której się habilitował i dlatego do postępowania habilitacyjnego złożył fałszywy dowód osiągnięcia naukowego, o którym nie mógł nie wiedzieć, że nie mieści się w temacie habilitacji. Publikacja 3 powinna być na wstępie odrzucona przez Komisję Habilitacyjną, gdyż nie spełnia ustawowego warunku powiązania z tematem osiągnięcia naukowego oraz z pozostałymi publikacjami w cyklu. Jest to kolejny przykład i zarazem potwierdzenie naruszenia art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2017r. p.1789 ze zm.). Za naruszenie ustawy oraz świadome wprowadzenie w błąd Komisji habilitacyjnej dr Wojciech Ryniewicz powinien być ukarany a jego wniosek oddalony. Tak się nie stało. Komisja wykazała zaskakującą pobłażliwość na przestępstwa, nieuczciwości i inne patologie w tym przewodzie habilitacyjnym.. Odstępując od przesłuchania W. Ryniewicza

Komisja utraciła szansę zweryfikowania tej i innych bulwersujących patologii. Czy to możliwe, że celowo odstępiono od przesłuchania W. Ryniewicza, aby uniknąć kłopotliwych pytań, które należałoby mu zadać?

Fundacja Etyka w Nauce wnosi o przeprowadzenie dowodów uzupełniających z dokumentów, że spośród 5 publikacji tzw. osiągnięcia naukowego:

- a) publikacje 1 i 2 zawierają świadomie popełnione i celowe oszustwa w naukach medycznych w obliczeniach komputerowych MES naprężeń, odkształceń i przemieszczeń zębów ludzkich, a zatem nie tylko nie stanowią znacznego wkładu autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej czego wymaga ustawa (art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o s.n.t.n.), lecz nie stanowią **żadnego wkładu w rozwój nauki**. Posłużyły W. Ryniewiczowi do wprowadzenia fałszywych danych do nauk medycznych. Powinny być usunięte z tzw. osiągnięcia naukowego i potraktowane jako dowód oszustwa naukowego.
- b) publikacja 3 zawiera istotne fragmenty i inne elementów cudzych utworów i ustaleń naukowych, czyli skradzionych badań, co zostało udowodnione. Nie ma tam wyników badań W. Ryniewicza. Ponadto ta publikacja jest niezgodna z tematem habilitacji, co stanowi naruszenie art. 16 ust. 2 przywołanej ustawy. Powinna być usunięta z tzw. osiągnięcia naukowego W. Ryniewicza i potraktowane jako dowód przestępstw.
- c) w publikacjach 4 i 5 jest opis prostych ćwiczeń dla uczniów szkół policealnych i studentów (licencjaty) technik dentystycznych. Publikacje te nie mają żadnej wartości naukowej i dlatego powinny być usunięte z tzw. osiągnięcia naukowego W. Ryniewicza.
- d) w innych publikacjach W. Ryniewicza wskazanych przez niego w postępowaniu habilitacyjnym jako jego dorobek naukowy, w dwóch są plagiaty pracy magisterskiej studenta AGH, w dwóch jest kradzież własności intelektualnej w postaci cudzych ustaleń naukowych, w jednej fabrykowanie badań medycznych oraz w 5-ciu fałszywe wyniki badań materiałów dentystycznych na maszynie do testowania smarów (Questionable Research Practices - QRPs).

Fundacja Etyka w Nauce zwraca się do osób wymienionych na pierwszej stronie niniejszego pisma z uprzejmą prośbą o wskazanie za co Wojciech Ryniewicz uzyskał stopień doktora habilitowanego (kontakt@fundacjaetyka.pl) ?

Według Fundacji to jest ewidentny przekręt habilitacyjny z udziałem wielu osób, nie w jakiejś peryferyjnej uczelni lecz w Uniwersytecie Jagiellońskim, którego pracownicy powinni być zobligowani służbowo i moralnie do szczególnej dbałości o prestiż swojego Uniwersytetu.

W konkluzji Fundacja podnosi, że uchwała Rady Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego- Collegium Medicum z dnia 26 września 2019 r. o nadaniu dr Wojciechowi Ryniewiczowi stopnia doktora habilitowanego została podjęta z rażącym naruszeniem art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2017 r. p.1789 ze zm.). Ponadto wyczerpane są przesłanki uzasadniające zastosowanie postanowień art. 195 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz. U.2023.0.742 z późn. zm.- dalej p.s.w.n.) w zw. z art. 225 p.s.w.n. Organ administracji publicznej **stwierdza nieważność decyzji**, która: ust. 2 wydana została bez podstawy prawnej lub **z rażącym naruszeniem prawa**.

Fundacji Etyka w Nauce ma statutowy obowiązek ujawniania i publikowania w przestrzeni medialnej informacji o patologiach w nauce polskiej w celu przeciwdziałania im, zwłaszcza dla spowolnienia tempa degradacji moralnej środowiska naukowego.

Fundacja Etyka w Nauce

Niniejsze pismo wysyłamy pocztą elektroniczną e-Doręczenia do skrzynki głównej UJ.
Uprzejmie prosimy o przekazanie kopii następującym osobom:

1. prof. Jacek Popiel,
2. prof. Rafał Olszanecki,
3. prof. Piotr Tuleja,
4. prof. Mańczak- Wohlfeld – Członek składu orzekającego UKD
5. dr hab. Agnieszka Barczak- Oplustil – Przewodnicząca składu orzekającego UKD
6. Zuzanna Maszniew- Samorząd Studentów UJ , Członek składu orzekającego UKD

Załączniki:

1. Przestępstwa nieuczciwości i nieetyczne postępowanie w przewodzie habilitacyjnym - artykuł na konferencję Nieuczciwość naukowa Dylematy etyczne i konsekwencje prawne (prof. Jerzy Bralczyk), Warszawa 2020.
2. Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Rady Wydziału Lekarskiego UJ w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego W. Ryniewiczowi – pismo Fundacji do Rektora UJ i RDNmed UJ, dn. 19 lutego 2024 r.